

РЕШЕНИЕ

№ 5396

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 30.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3309** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Образувано по жалба на К. М. А., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [улица], срещу Решение № ПО-28/25.02.2020г на Директора на ТД на НАП С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки Изх.№С200022-023-0000367/04.02.2020г., на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

С последното е наложена възбрана върху следните недвижими имоти,собственост на А. :

-1/5 идеална част от Сграда, К. 68134.2049.536.1, Сграда с К. 68134.2049.536.1, находяща се в [населено място], район В.,[жк], [улица] по кадастрална карта и кадастрални регистри;

-1/5 идеална част от поземлен имот, К. 68134.2049.536, поземлен имот с К. 68134.2049.536, находящ се в [населено място], район В.,[жк], [улица] по кадастрална карта и кадастрални регистри. Постановлението е връчено по електронен път на 12.02.2020г.

Жалбоподателят излага подробни доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му ,както и липсата на обезпечителна нужда ,за предполагаеми задължения , които предвид възрастта му и доходите които получава е нереална.

В с.з. не се явява и не изпраща представител ,не взема становище по същество на спора.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С. се представлява от юриск.Ч. ,която изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, засегната от оспореното постановление, срещу ПНПОМ, потвърдено от директора на ТД на НАП – С. и в изискуемия 7 – дневен срок по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество. След служебна справка от съда се установи ,че предварителните обезпечителни мерки Изх.№С200022-023-0000367/04.02.2020г., на публичен изпълнител при ТД на НАП С. са били продължени по реда на чл.121 ал.4 от ДОПК с определение № 4172/10.06.2020г по адм дело № 4742 по описа за 2020г на АССГ ,поради което е налице и правен интерес от оспорване на същото .

По основателността на жалбата:

При разглеждането на спора по същество, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Със ЗВР № Р-22221720000445 -020-001/28.01.2020 г /стр.27 от делото / , издадена от В. С. – ръководител на ревизията , е възложено извършване на ревизия на К. М. А., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [улица] предмет : Данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЗ за периода 01.01.2014г -31.12.2019г

В Дирекция „Събиране" при ТД на НАП С. е постъпило искане за предварително обезпечаване на задължения от главен инспектор по приходите В. С. , в качеството на ръководител екип, извършващ ревизия, възложена със ЗВР № Р-22221720000445 -020-001/28.01.2020 г на жалбоподателя в настоящия процес ,в което се посочва че К. А. е собственик на автомобил висок клас „Ролс ройс“ с ДК [рег.номер на МПС] ,поради което следвало да се изследва произхода на средствата за предобиването му . Предлага се налагането на запор върху горепосочения автомобил за обезпечаване на задълженията му към НАП. Същото е мотивирано и с големия размер на предполагаемото вземане от 195000лв .

Във връзка с горепосоченото искане и след анализ на представените в него мотиви е издадено оспореното пред настоящата инстанция Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки Изх.№С200022-023-0000367/04.02.2020г., на публичен изпълнител при ТД на НАП С. ,но не е съобразено предложението в искането за налагане на ПОМ,а е наложена върху следните недвижими имоти,собственост на А. :

-1/5 идеална част от Сграда, К. 68134.2049.536.1, Сграда с К. 68134.2049.536.1, находяща се в [населено място], район В.,[жк], [улица] по кадастрална карта и кадастрални регистри;

-1/5 идеална част от поземлен имот, К. 68134.2049.536, поземлен имот с К. 68134.2049.536, находящ се в [населено място], район В.,[жк], [улица] по кадастрална карта и кадастрални регистри

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съдът намира, че обжалваното решение на директора на ТД на НАП – С. е издадено от компетентен орган и в кръга на предоставените правомощия на този орган - по чл.197, ал.1 ДОПК, като не са допуснати съществени нарушения на формата му или по процедурата по издаването му, обосноваващи основание за

незаконосъобразност и обявяване на нищожността им.

По материалната му законосъобразност съдът намира следното:

Съгласно чл. 197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Последната норма се отнася до наложени обезпечителни мерки при наличие на уведомление по чл. 77, ал.1 и чл. 78, ал. от ДОПК, които касаят заличаването на търговец, респективно откриване на производство по несъстоятелност.

В конкретния случай от страна на жалбоподателя не е представено надлежно обезпечение, нито са налице хипотезите по чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което преценката за законосъобразност на атакувания административен акт се свежда до проверка за спазването на изискванията по чл. 121, ал.1 от ДОПК. Цитираната норма предвижда, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В процесния случай по отношение на К. М. А., ЕГН [ЕГН] е образувано ревизионно производство с издаването на Заповед № Р-22221720000445 -020-001/28.01.2020 г на орган по приходите при ТД на НАП [населено място], връчена на ревизираното лице по ел.път.

Съгласно чл. 121, ал.1 от ДОПК искането за налагане на предварителни обезпечителни мерки следва да бъде мотивирано с оглед наличието на обезпечителна нужда – с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Според възприето в съдебната практика тълкуване на цитираната норма изпълнението на публичното задължение е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно активи, които да служат като средство за събирането му. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение (напр. върху тях съществуват вече други вещни тежести) е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване т. е. те не са ликвидни. В процесния случай, оспореното ПНПОМ не е мотивирано- липсват каквито и да е доводи, от които може да се направи предположение за нуждата от налагане на предварителни обезпечителни мерки. Посочването, че предполагаемия размер на публичното вземане е в особено големи размери, е изцяло хипотетичен .Обстоятелството ,че А. притежава автомобил от висок клас ,което е станало и повод за извършване на ревизията не може да обуслови обезпечителна нужда,дори напротив релевантен е извода ,че стойността на този автомобил би обезпечил евентуалното му данъчно задължение ,което на този етап от производството все още не е установен окончателно. По делото не се представиха от органа по приходите доказателства ,че предполагаемия размер е именно на стойност 195000лв , а само декларативно се твърди това обстоятелство в искането за налагане

на предварителни обезпечителни мерки и в самото ПНПОМ.

В същото време, нито в искането, нито в последствие в издаденото постановление, са посочени други данни сочещи за наличието на обезпечителна нужда . Не са посочени извършени от жалбоподателя разпоредителни действия с притежавани активи, поемането на задължения или други действия, които биха затруднили или ще бъде невъзможно събирането на установените публични задължения.

Съгласно разпоредбата на чл.195, ал.2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, а разпоредбата на чл.195, ал.3, т.2 от кодекса поставя изискване за налагане на обезпечение, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно. В случая постановление и потвърждаващото го решение не съдържат конкретни мотиви за бланкетно посоченото в тях „ще се затрудни събирането на установените и изискуеми публични вземания”. Публичният изпълнител и решаващият орган не конкретизират съображенията си да приемат, че ще се затрудни събирането на задълженията на дружеството-жалбоподател и съответно на такова предположение като обезпечителна нужда, защо следва именно обезпечителна мярка –възбрана върху недвижим имот на значителна стойност спрямо размера на задължението, без да е направен анализ на имуществото и поведението на длъжника по изпълнението. Общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност и изпълнението спрямо засягането на правата и законните интереси на адресатите им, прогласен в субсидиарно приложимия АПК, чл.6, още повече при специалното изискване на чл.195, ал.2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. Ето защо преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението и по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на обезпечителни мерки по реда на Глава 24 от ДОП

В случая липсват мотиви по отношение на вида и предмета на наложеното обезпечение т.е не е мотивиран изборът на публичния изпълнител да наложи възбрана именно върху процесния имот, който е с данъчна оценка 259743.84лв при размер на обезпечаваното задължение от 195 000 лв. Това обстоятелство обуславя извод за свръхобезпеченост на задълженията

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради което наложените обезпечителни мерки следва да бъдат отменени.

Разноски в процеса не са претендирани от жалбоподателя , поради което такива не следва да се присъждат .

Така мотивиран, Административен съд София-град, III–то отделение , втори състав :

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-28/25.02.2020г на Директора на ТД на НАП С.-град , с което е оставена без уважение жалбата на К. М. А., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк], [улица] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки Изх.№С200022-023-0000367/04.02.2020г., на публичен изпълнител при ТД на НАП С..,

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

